

[Hannstrup Clemmensen.]

viklingslande. Men i det omfang dette helt afgørende og primære hensyn kan forenes med, at der ydes en bistand, der gør det muligt for dansk beskæftigelse og dansk produktion at komme stærkt ind i billedet, vil alle i Danmark naturligvis være enige herom. Vi lægger derfor megen vægt på, at dette hensyn stadig tilgodeses. Vi beklager, at det kun i meget begrænset omfang er muligt ad denne vej at yde bistand til det danske landbrugserhverv, men vi håber, at man også under lovens fortsatte administration vil have blikket åbent for alle de muligheder, der byder sig for på rimeligt grundlag at yde støtte ad denne vej til dansk produktion og dansk beskæftigelse.

Må jeg endelig sige, at vi også lægger megen vægt på, at lovens administration bliver så enkel og så rationel som muligt. Vi er klar over, at det er komplicerede og vanskelige spørgsmål; men der må fra alle sider være ikke blot vilje, men også evne til at administrere denne lovgivning så rationelt som overhovedet muligt. Vi har set, hvordan man i en række erhvervs- og ingeniørorganisationer vedrørende denne generelle lovgivning har været inde på konkrete forslag, som vi ser på med stor sympati, og vi håber, at et samarbejde mellem staten og private kredse også på disse felter kan udbygges i den kommende tid.

Per Møller: Venstre kan støtte dette lovforslag, der giver forudsætninger for en opfyldelse af planen om at nå frem til ca. 1 pct. af nationalproduktet som vor u-landshjælp. I sin fremsættelsestale henviser ministeren til, at regeringen har lovet at undersøge mulighederne for en hurtigere opnåelse af dette mål. Jeg ville være interesseret i, om ministeren var i stand til at give lidt nærmere oplysninger om, hvorledes det står til med undersøgelserne om en fremskyndet udvikling af u-landshjælpen.

Der henvises i ministerens fremsættelsestale til de overvejelser, man har gjort sig med hensyn til at give levnedsmidler en større plads i den danske u-landshjælp. Jeg kan ikke påstå, at jeg er ubetinget tilfreds med de oplysninger og betragtninger, der i denne sammenhæng er fremkommet. Det siges — og det tror jeg er med adskillig ret — at modtagerlandene formentlig kun i et

begrænset omfang vil være interesseret i at anvende deres kostbare lån til køb af levnedsmidler. På den anden side synes jeg, det vil stemme overens med hele den filosofi, der ligger til grund for dansk u-landshjælp, at vi ikke på forhånd ligesom selv tager bestemmelsen ved at spærre vejen for, at u-landene i det ene eller andet tilfælde kan fremføre ønske om at få levnedsmidler indpasset i deres arrangementer. Jeg synes i hvert fald, det var rimeligt, om vi i loven havde videre rammer, således at der, hvis u-landene skulle have lyst til det, var en nemmere adgang dertil end med den nuværende udformning af loven. Jeg vil derfor gerne bede ministeren om at overveje det, og jeg mener, at vi i udvalget må drøfte en ændring, således at der kommer større elasticitet i rammerne — og her er det især § 7, man må have i tankerne.

Jeg synes også, man lidt for hurtigt er gået hen over den mulighed, at levnedsmidler kan indpasses i den del af u-landshjælpen, der ikke har karakter af lån, men som indgår mere som gaver. Jeg tror, det er helt afgørende, at den udvikling, man søger at fremme i u-landene, vil kunne blive styrket, såfremt levnedsmiddelsituationen bedres — såfremt den mangel på ordentlige levnedsmidler, der nu gør sig gældende, kunne afhjælpes. Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Skovmand: Fra det radikale partis side kan vi naturligvis tilslutte os det foreliggende lovforslag, som er en forudsætning for, at vi kan følge femårsplanen og bringe Danmarks u-landsbistand op i nærheden af 1 pct. af nettonationalindkomsten i 1972-73.

Det vil dog være rimeligt at komme med et par bemærkninger om selve lovens administration. Det har hidtil været praksis, at de danske lån til u-landene har været bundet til køb af varer i Danmark, idet man dog i enkelte tilfælde har tilladt, at 25 pct. af lånene har været anvendt til såkaldte lokale omkostninger. Trods denne lempelse har det været meget vanskeligt for u-landene at udnytte lånene fuldt ud. Kun 49 mill. kr. af de 60 mill. kr., der bevilgedes helt tilbage i 1963 og 1964, er i realiteten, ifølge den netop udkomne treårsberetning fra styrelsen for teknisk samarbejde med udviklingslandene, blevet udnyttet. Ifølge den